

OVERSETTERENS FORORD

Denne boken burde kanskje vært utgitt i Norge for lenge siden. Men teologisk stoff er ikke så avhengig av tidspunktet, for Bibelen er jo gammel som alle haugene. Jeg har selv vært medlem av Adventistsamfunnet siden 1966 og har ikke tenkt å forlate det, men jeg tror det er viktig med dialog, gjerne debatt om de sannheter og påståtte sannheter som samfunnet forkynner og bebreider andre kristne for at de ikke har eller tror på. Når det så viser seg at ikke alt det man tar mål av seg til å undervise andre i holder vann, hverken eksegetisk eller historisk, er det nødvendig å ta dette opp. Det kan ikke forsvares etisk å undervise andre i det man vet, eller burde vite er uriktig. Inntil nå har tiden ikke vært helt inne for å gi ut dette verket. Det har kanskje vært for mye fordom mot det, men nå er tiden gått så langt at det sannsynligvis er mange flere som vil lese det med interesse innenfor adventmenigheten enn man tidligere har kunnet vente. For alle dem som på grunn av teologiske problemer har forlatt Adventistsamfunnet opp igjennom tidene, bør den være et funn.

Jeg har selv i likhet med de fleste andre vært med og fordømt Desmond Fords arbeid ene og alene fordi jeg stolte blindt på det som mine medarbeidere og overordnede sa og skrev. I misjonsiveren og travelheten blir det hverken tid, krefter eller interesse til overs til å sette seg fullt inn i hva vi forkynner, og vi har lett for å glemme det store ansvaret vi har for å *snakke sant*. Dette er et fenomen som mer og mindre finnes i alle kirkesamfunn. Etter å ha satt meg inn i det Ford og flere andre fagteologer i Adventistsamfunnet har skrevet, har jeg skjønt at jeg gjorde ham urett, og dette har etter hvert gått opp for stadig flere.

Boken beskriver en del av den debatten som har pågått i Adventistsamfunnet om adventistenes helligdomslære og hva det vil si at Gud dømmer. Man har ikke ønsket å gjøre kjent Fords arbeid fordi man var redd for splittelse Adventistsamfunnet. Men splittelsen har man hatt uansett, og det har aldeles ikke vært Desmond Fords skyld. De som har forlatt vår menighet av teologiske grunner er i seg selv en splittet gruppe uten noen makt eller innflytelse. Og mens vi følger med og teller opp hvor mange som slutter seg til menigheten, er det ingen som er interessert i å telle opp dem som forlot den på grunn av uriktig forkynnelse.

Desmond Ford ble avsatt fra sin stilling som pastor og lærer etter 30 års tjeneste til tross for at dette verket ble skrevet etter oppdrag fra Adventistsamfunnets ledelse. Likevel er han en av de meget få som tross dette fortsatte å være aktiv i menigheten fordi han elsker den og sine venner i den.

Adventistsamfunnet har alle sine viktige lærepunkter til felles med de andre evangeliske trossamfunn, også en del med katolikkene, men unntatt helligdomslæren og læren om dommen i 1844, som er særegen for menigheten. Men denne læren er basert på en omtolkning og en misoppfatning av hva som skulle vært oppfylt i 1844, da man trodde at Jesus skulle komme igjen og ikke gjorde det. Det var nemlig ingen ting som gikk i oppfyllelse det året som kan spores tilbake til noen profeti i Bibelen. Denne misforståelsen er likevel av mange sett på som en viktig læresetning.

Boken inneholder en god del interessant adventhistorie, og er et viktig dokument som vil gi kunnskap og klarhet i denne saken som har vært så misfostått opp igjennom tidene. Jeg er selv et typisk eksempel på en som tok stilling til Desmond Fords arbeid og fordømte det uten å vite hva jeg snakket om. Når noen spurte meg om hva jeg mente om Desmond Ford og hans forkynnelse, feide jeg det av som unødvendig tøv, for jeg var overbevist om at alt vi forkynte var korrekt og ingen hadde noe nytt å lære oss. Denne arrogansen fra min side beklager jeg sterkt, og jeg er glad for at jeg omsider fikk anledning til å lese hans verk som dessverre førte til at han ble fratatt sin stilling.

Boken er skrevet i en hensynsfull stil med respekt for alle de involverte personer uten å belaste dem med personkarakteristikker. Men den avslører menneskelig svakhet og den treghet som oppstår i en organisasjon som starter med idealisme, men etter hvert begynner å leve sitt eget liv der hovedmålet synes å være

å bevare organisasjon og menighetsorden for enhver pris. Dette er så alminnelig i historien at det nesten virker skjebnebestemt, men vi vet alle at det ikke er slik det bør være, og derfor burde vi hilse dialog og debatt velkommen. Derfor må denne boken komme ut.

Kristen Falch Jakobsen